

HANS VANDEWEGHE
SPORTJOURNALIST

2017 was het vijfde jaar op rij dat QuickStep de meeste overwinningen behaalde en ook in 2018 neemt het de leiding. Soms visueel de cosponsor en vertrekt het zegerverend personeel, maar de filosofie blijft: agressief rijden, altijd koersen.

Het was donderdag toch alweer een week geleden dat bij Patrick Lefeuvre de gelukzalige glimlach rond de mond was verschenen bij het overschouwen van de wielertuistlagen. Tot hij rond de middag zijn smartphone consulteerde en zag dat het weer eens goed was: Elia Viviani, de alleskunner overgekomen van Team Sky, had net de sprint in de Ronde van Abu Dhabi gewonnen.

Hij twitterde: 'BAM @eliaviviani @quickstep-team #RidetoAbuDhabi'. De teller stond voor het pas begonnen jaar op elf, voor Viviani alleen op vijf. Lefeuvre: 'Vorig jaar won Marcel Kittel vier keer in Dubai. Kittel is weg, hij heeft nog niet gewonnen dit jaar.' Geen glimlach, geen leedvermaak, gewoon de feiten. Later kwam de ploeg met de mededeling dat Fernando Gaviria naast Niki Terpstra kopman zou worden voor het openingsweekend. Geen Vlaming, maar een Colombiaan en een Nederlander als speerpunt voor de eerste Vlaamse hoogdag. Typisch die ploeg: compromisloos en lak aan tradities.

Wilfried Peeters is al sinds 2002 ploegleider bij de teams van Lefeuvre. Hij reed in 1999 nog zelf voor Mapei-QuickStep, het eerste jaar dat het laminaatmerk in het peloton stapte, en hervond QuickStep in 2003 in combinatie met cosponsor Davitamon van Marc Coucke. Peeters weet waar de cultuur van het winnen in al die ploegen vandaan komt.

Peeters: 'Dat is Patrick Lefeuvre. Als we tien keer hebben gewonnen, krijgen we onder onze voeten om ons scherp te houden. Als we niet hebben gewonnen, krijgen we ook onder onze voeten. Hij is kwaad als we hebben verloren en kwaad en ontgoocheld als we niet hebben gereden. Hij is alleen blij als we goed hebben gereden en gewonnen.'

Lefeuvre kan ook kwaad zijn als ze slecht rijden en met een ongelukje winnen. Lefeuvre: 'Ik heb die wil om te winnen altijd al gehad. Als junior won ik 27 koersen en was ik ook tweede of derde. Als liefhebber was dat al heel wat minder – daar moest je betalen om te winnen – en als prof won ik haast nooit. Ik ben dan maar gestopt.'

2017, premier grand cru classé

Met uitzondering van 2001 en 2002, de jaren van Domo-Farm Frites, heeft Lefeuvre in alle QuickStep-ploegen een sturende hand gehad, in het begin als sportdirecteur, later als teammanager. Koers maken, is zijn deves, altijd en overal. Niet op kop rijden om in beeld te komen en zoals de kleinere ploegen koketteren met de uren in beeld met de wereldtop. Dat is even goed door zelf aan te vallen als de boel gesloten te houden omdat we voor de overwinning willen spuiten. Dan rijden wij de hele wedstrijd op kop. Maar rijden we ook altijd.

Zo goed als 2017 was, kan hij zich niet al te veel

Het geheim van het WOLVENPAK

jaren herinneren. Hij, de wijnkennner, noemt het een premier grand cru classé-jaar. Zijn ploeg won monumenten als de Ronde van Vlaanderen en de Amstel Gold Race, plus tussende overal spurt-overwinningen mee, won 5 ritten in de Giro en de Tour, 6 in de Vuelta en klokte af op 56 overwinningen. Negenenvijftig volgens eigen telling, want hij telt er ook drie kernmissiekoersen bij. Dat is in aantal overwinningen het op één na beste jaar, maar

in 2014 toen 60 keer werd gewonnen, zat daar maar 1 monument bij (Paris-Roubaix) en maar 4 ritten in grote rondes.

Dokter Yvan Vanmol, al meer dan dertig jaar in het peloton waarvan meer dan twintig in de ploegen van Lefeuvre, ziet drie belangrijke hoekstenen in de filosofie van koers maken en winnen. 'Onze ploeg heeft altijd sterke leidersfiguren gehad, maar wie de andere renners opkopen. Uiteraard zijn het

de renners die rijden en winnen, maar ook het omkaderend personeel moet die cultuur uitdragen. Vervolgens willen wij altijd goede sprinters. Als die vroeg in het seizoen winnen, komt een soort fierheid over de ploeg. Daarom winnen wij met zoveel verschillende renners.'

Lefeuvre: 'Je wilt koersen met sprinters, klimmers en tijdrijders. Liefde wil je twee verschillende types in de ploeg, of drie, maar dat is luxe. Ik wilde altijd in de eerste plaats sprinters, al van in de tijd van GB-MG en Mapei. Noem ze maar op: Mario Cipollini, Tom Steels, Jan Svorada, later Tom Boonen, Mark Cavendish, Marcel Kittel en nu Elia Viviani en Fernando Gaviria. Sterke renners die aan het eind pijnsnel zijn of pure sprinters.'

Vijftien van de dertig contractrenners van vorig jaar rukten minstens één overwinning. Elk veertien voor Fernando Gaviria en Marcel Kittel, zeven voor Matteo Trentin. Die laatste twee zijn weg, maar voorlopig houdt de ploeg gelijke tred inzake overwinningen.

Koersinzicht

De ploeg van vandaag is de erfenis van Mapei en daar was de leuze vincere insieme, samen winnen. Dat was ook nodig om de boel samen te houden, herinneren de betrokkenen als Peeters, Vanmol en Bramati zich. 'We hadden toen naast een Vlaamse ook een Spaanse en Italiaanse kern. Drie verschillende culturen op één lijn krijgen, was niet makkelijk. Gelukkig hadden we altijd sterke en tegelijk genereuze leiders als Johan Museeuw en Tom Boonen, die de anderen ook wat gunden. Misschien dat we nu zijn onbetwiste leider missen. De toekomst zal het uitwijzen.'

► Zdenek Stybar (rechts) en Niki Terpstra (links) van de QuickStep-ploeg over de Vlaamse kasseien. Ook Philippe Gilbert (tweede van rechts) is mee op verkenning voor de Omloop. © PHOTO NEWS

'Wij willen altijd goede sprinters. Als die vroeg in het seizoen winnen, komt een soort fierheid over de ploeg'

YVAN VANMOL
PLOEGARTS QUICKSTEP

of zelf aanvallen. Dat laatste komt minder en minder voor Lefeuvre: 'Als in een gevaarlijke ontsnapping blauw (de kleur van het shirt, HVDW) zit, hebben BMC en Lotto de opdracht om die terug te halen. Anders rijden ze een hele dag achter de fietsen aan. Het omgekeerde is ook waar.'

Vanmol: 'Wat ook het scenario is – op kop rijden, meespugen of aanvallen – als je bij ons rijdt, voornaam rijdt dus, word je sterker. We vragen maar één ding van onze nieuwe renners: dat ze de koers kunnen lezen.'

De huissijl is sinds vorig jaar ook een verkoopargument geworden van de marketingdivisie onder leiding van de Italiaan Alessandro Tegner. Brian Holm, de Deense filosoof-sportdirecteur, kwam met een variant op de bekende frase van Rudyard Kipling. Die schreef ooit in *Jungle Book*: 'For the strength of the pack is the wolf, and the strength of the wolf is the pack.' Holm sloot elke teambespreking af met: 'We are the wolfpack, no prisoners will be taken.'

De renners vonden het schitterend en voorafgaand aan de Giro van vorig jaar vroeg de Luxemburger Bob Jungels om petten te maken met het opschrift #Wolfpack en een wolvenmull. Gaviria won vier ritten en Jungels won de sprint na een bergetappe van een heel selecte groep.

Vlaamse volksaard

Tegner, de Noord-Italiaan die ook al meer dan vijftien jaar bij Lefeuvre werkt, weet hoe tegen QuickStep toed te aanpakken. 'In de Italiaanse pers noemen ze ons la cazzata, het slugschip. Is het niet opgevalen bij de laatste ploegvoorstelling? Objectives: any race. We rijden elke race om te winnen.'

'Het geheim van deze ploeg is hard werken, de Vlaamse volksaard, en dat apprecieert iedereen. Het is zoals ik uit de provincie Veneto komt, want wij lijken erop op Vlamingen.'

'Ik heb wel moeten leren hoe julle met ullaar omgaan. Toen ik de eerste keer werd voorgesteld, zei Lefeuvre: 'Dit is Alessandro Tegner, pers en pr', en dan nog iets. Ik vroeg aan Dirk Nachtergaele (de illustre signeur, HVDW) wat hij had gezegd. Dat ze hem hadden gezegd dat je goed was maar dat hij dat nog moest zien. (lacht) Na vijftien jaar ken ik de Vlamingen en vooral Patrick Lefeuvre.'

'We zaten in 2012 zoals elk jaar na Parijs-Roubaix in restaurant Nieuw Stadion in Gentbrugge en we hadden net vijf grote wedstrijden op rij gewonnen met Terpstra en vier keer Boonen. Patrick kwam bij mij en zei: 'Aie, genietien hoor, maar pas op, dit maak je nooit meer mee'. Zo is dat: de beste overwinning is de volgende. Ik heb Patrick toch datzelfde jaar nog eens echt uitgelopen gezien, toen we wereldkampioen ploegenrijt werden in Valkenburg. Dat was het werk van een hele ploeg, renners, mekanikers, staf. Dat was QuickStep, de wolvenroede.'

'We vallen zelf aan of houden de boel gesloten omdat we voor de zege willen spuiten. Dan rijden wij de hele race op kop. Maar rijden doen we altijd'

PATRICK LEFEUVRE
CEO QUICKSTEP FLOORS
CYCLING TEAM

Wat de ploeg nooit heeft gehad, zijn potentiële winnaars voor grote rondes. Lefeuvre: 'Maar we waren wel zesde in de vorige Tour met Daniel Martin, terwijl we vol voor ritoverwinningen gingen. En we hebben de Tour van 2015 ook niet gewonnen, maar wel beslist door die waaler naar Neeltje Jans. Quintana verloor daar de Tour en Sky draaide mee rond met ons en won hem.'

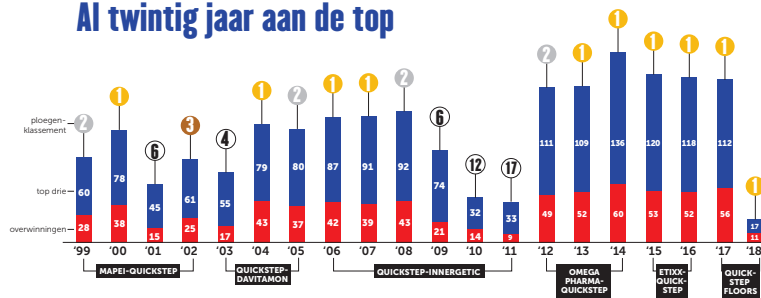
Getailenteerde, onderrenners raken gefrustreerd bij hen, weet Vanmol. 'Een onderrenner met ambitie kan zijn ding doen, maar wij gaan niet op reserve rijden in de tussentaptes. Ons devies is: zorg dat de anderen achter ons moeten rijden en niet omgekeerd.'

Renners die bij de QuickStep-formatie komen, weten waar ze terecht komen: het is of mee-springen met een gevaarlijke ontsnapping, of op kop rijden voor de sprintende kopman.

© PHOTO NEWS

Al twintig jaar aan de top

Omloop

Vandaag op Een om 13.30 uur

Kuurne - Brussel - Kuurne

Zondag op Een om 13.30 uur